

Full diocesà

18 de gener del 2026

p4 — Creació de la Delegació episcopal per a la cura de la creació

p7 — Mor Climent Forner, firma històrica del Full Diocesà

Catedral de Elichmiadzin (Armenia)

UN SOL
ESPERIT,
UNA SOLA
ESPERANÇA
cf. Ef. 4,4

18 AL 25
GENER DE 2026

SETMANA DE PREGÀRIA
PER LA UNITAT
DELS CRISTIANS

CONFERENCIA
EPISCOPAL
ESPAÑOLA

COMISIÓN EPISCOPAL PARA
LA DOCTRINA DE LA FE
Subcomisión Episcopal para
Relaciones Interconfesionales y Diálogo Interreligioso

«Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món»

Diumenge II durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.» El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»
(49,3.5-6)

Salm responsorial

Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.
[39]

Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells.

Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.
(1,1-3)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.» Després Joan testimonià: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant." Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»
(1,29-34)

«És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra»

«Ha pres damunt seu els nostres dolors»

Andrey Castrillón, prev.

La Paraula d'avui encara ressona amb el missatge del diumenge passat i ens porta a considerar qui és Jesús i què significa seguir-lo de debò. En l'evangelí, Joan Baptista el contempla i l'anomena «l'Anyell de Déu que pren damunt seu el pecat del món». Aquest títol revela quina és la missió del Senyor: ell carrega els nostres pecats i ens reconcilia amb el Pare.

La imatge de l'anyell evoca la tradició pasqual de l'Èxode, quan la sang d'un animal innocent protegia i alliberava els israelites; i també es correspon amb el servent sofrent anunciat per Isaïes, que suporta en silenci les xacres dels altres i és ferit per les transgressions del poble (cf. Is 53,5).

Els contemporanis de Jesús esperaven un Messies guerrer i triomfant, capaç d'expulsar els romans amb força. Déu, en canvi, escull la fragilitat i la tendresa: un anyell innocent i dòcil que es lliura fins a la mort. Aquesta elecció ens descol·loca i ens convida a reflexionar avui, en un món ple de violència, egoisme i afany de poder. Seguir Jesús comporta anar contracorrent: estimar els qui no ens estimen, perdonar quan ens han ofès, servir sense esperar res a canvi. Jesús venç el mal amb l'amor radical que ve de l'Esperit Sant. Aquell mateix Esperit que en el baptisme baixa sobre Jesús en forma de colom, l'acompanya fins a la creu, on ell és manifestat plenament com l'Anyell de Déu que triomfa sobre el pecat i la mort.

Aquest Esperit d'amor és el do que Jesús ens ofereix avui. Ens allibera de l'esclavatge del pecat i de la mort eterna i ens recorda la nostra vocació com a fills de Déu. Convé preguntar-nos si deixem que ell guïi la vida de cada dia i si, en les petites eleccions, optem per la dolçor de l'anyell en lloc de la força del llop.

La imatge

L'evangelí de Joan no narra l'escena del baptisme de Jesús, sinó que ofereix diversos testimonis del Baptista per presentar l'entrada del Messies en el món; quantes vegades anomenem Jesús com l'Anyell de Déu en la nostra missa, per exemple, i quines accions li atribuïm? Del baptisme del Senyor brolla la presència en signe de l'Esperit de Déu, que assegura que Jesús és el Fill de Déu.

Baptisme de Crist (s. VI)

Agenda

Lit. hores: Setmana II

19 dilluns

—Sant Màrius, mr.

Beat Marcelo Spinola, bisbe

1S 15,16-23 / Salm 49 / Mc 2,18-22

20 dimarts

—Sant Fabià, papa

—Sant Sebastià, tribú romà

1S 16,1-13 / Salm 88 / Mc 2,23-28

21 dimecres

—Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs.

—Santa Agnès, vg. mr.

Dn 3,14-20.91-92.95 o bé He

10,32-36 / Salm 33 / Jo 17,11b-19

22 dijous

—Sant Vicenç, diaca i mr.

1S 18,6-9;19,1-7 / Salm 55 /

Mc 3,7-12

23 divendres

—Sant Ildefons (o Alfons),

bisbe de Toledo

1S 24,3-21 / Salm 56 / Mc 3,13-19

24 dissabte

—Sant Francesc de Sales, bisbe i dr.

2S 1,1-4,11-12.17a.19.23-27 /

Salm 79 / Mc 3,20-21

25 diumenge III de durant l'any / Cicle A

La Conversió de Sant Pau, apòstol

—Santa Elvira, vg. mr.

Acaba l'Octavari de pregària per la unitat dels cristians

Is 8,23b-9,3 / Salm 26 / 1C 1,10-

13.17 / Mt 4,12-23

El bisbat crea la Delegació Episcopal per a la Cura de la Creació

Redacció

El bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova i Casanova, ha promulgat el Decret 25/2025, que constitueix formalment la Delegació Episcopal de Pastoral per a la Cura de la Creació dins l'estructura pastoral i organitzativa de la diòcesi. Simultàniament, ha estat nomenada delegada la Sra. Montserrat Alavedra.

Segons el decret, aquesta nova delegació té per objectiu promoure i coordinar les accions pastorals relacionades amb la cura del medi ambient i la creació com a part integral de la missió evangelitzadora de l'Església local.

L'instrument normatiu, signat el 16 de desembre del 2025, estableix la necessitat de vetllar per la responsabilitat ecològica i la salvaguarda de la creació com una dimensió essencial de la fe cristiana i de la praxi pastoral diocesana. Aquesta decisió s'emmarca en una major atenció a l'ecologia integral, una preocupació consistent amb les orientacions del papa Francesc en l'encíclica *Laudato si'* i amb la crida a ser administradors fidels dels dons de Déu.

La nova delegació treballarà, entre altres aspectes, en la sensibilització de comunitats, parròquies i fidels sobre la protecció de la natura, la promoció d'estils de vida sostenibles i el desenvolupament de propostes pastorals i educatives que integrin la cura del medi ambient com una expressió concreta de la caritat cristiana i de l'amor al proïsme.

Amb aquesta iniciativa, el bisbat de Vic subratlla el seu compromís per fer de la cura de la creació no sols una qüestió social o ambiental, sinó també una dimensió espiritual i pastoral que articula l'acció de l'Església en el món contemporani.

Nomenament

Amb data 10 de desembre, el senyor bisbe va nomenar Mn. Josep Castanyé i Subirana com a nou membre del Consell del Presbiteri, per al que resta del període 2023-2028, en representació dels preveres jubilats canònicament.

ISCRVic: Obert el període de matriculació del segon quadrimestre

S'ha obert el període de matriculació per als estudis de Batxillerat i Llicenciatura en Ciències Religioses corresponents al segon quadrimestre del curs 2025-2026 que ofereix l'Institut de Ciències Religioses (ISCRVic). Tot i que la matrícula es pot formalitzar des de fa temps a través del web www.iscrvic.org, ara s'inicia oficialment el període ordinari d'inscripció.

Les classes començaran el dilluns dia 2 de febrer i s'allargaran fins al 28 de maig, oferint una nova oportunitat per a aprofundir en la formació teològica, filosòfica i cultural, tant per als qui volen iniciar els estudis com per als qui ja els estan cursant. El termini de matriculació estarà obert fins al 22 de gener.

Aquest segon quadrimestre presenta una oferta formativa especialment atractiva i diversa. Entre les assignatures destacades d'enguany hi trobem «Els grans monestirs catalans. El monestir de Ripoll», «Art cristià medieval», «Anunciar l'Evangeli a la societat postmoderna del segle XXI», «Pensament medieval II», «Cristianisme i filosofia política», «Sociologia de la religió», així com «Metafísica» i «Patrologia».

Aquest conjunt d'assignatures permet d'aprofundir en el diàleg entre fe, cultura i societat, oferint eines per a comprendre tant la tradició cristiana com els reptes del món contemporani des d'una perspectiva acadèmica rigorosa i oberta.

Necrològica

Mn. Sebastià Codina i Padrós

Nascut a Múnter el dia 27 d'abril de 1929 i ordenat de prevere el 5 de desembre de 1954, va ser vicari de Sta. M. d'Oló (1955) i de Monistrol de Calders (1956), com també capellà de la colònia Soldevila de Balsareny (1956). Incardinat a Solsona, fou ecònom de Santasusagna i encarregat de Clariana (1961), ecònom del Talladell i encarregat de la Móra (1962). De nou a Vic, va ser rector de Sant de Pere de Vacarisses des de l'1 de maig de 1968 fins a la seva jubilació l'any 2016. El poble, del qual era fill predilecte, el recorda com un gran dinamitzador cultural i promotor de la revista local *Vacarisses, balcó de Montserrat*. Fou un prolífic autor de goigs fins al final dels seus dies i artífex de grans maquetes de temples i edificis. A més, durant molts anys serví espiritualment els malalts en diversos centres mèdics de Terrassa: l'Hospital del Tòrax, la Mútua i l'Hospital. Morí el 2 de gener a 97 anys. Al cel sia.

La unitat dels cristians, reflex de Déu

Delegacions episcopals d'ecumenisme i diàleg Interreligiós de Solsona i Vic

**SETMANA DE PREGÀRIA PER
LA UNITAT DELS CRISTIANS**
18-25 de gener de 2026

***"Un sol cos, un sol Esperit,
una sola esperança"***
(Ef 4,4)

Comissió Interdiocesana
d'Ecumenisme i de Relacions
Interreligioses

Com cada any, del 18 al 25 de gener celebrem la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Per a aquest any 2026, el lema és «Un sol cos, un sol Esperit, una sola esperança» (cf. Ef 4,4). Els materials han estat preparats per l'Església Apostòlica Armènia, juntament amb l'Església

catòlica i les Esglésies evangèliques armènies. Així, doncs, l'octavari ens convida a pouar en el patrimoni cristià comú i a aprofundir la nostra fraternitat en Crist, que uneix els cristians de tot el món.

La unitat dels cristians no és solament un ideal, sinó l'essència de la vocació de l'Església: som cridats a reflectir la unitat en Crist enmig de la nostra diversitat. Sant Pau, en la seva carta als Efesis, ho expressa així: «Un sol cos i un sol Esperit, com és també una de sola l'esperança que us dona la vocació que heu rebut» (Ef 4,4). Aquest és el verset bíblic a partir del qual s'articula tot el material per a l'octavari d'enguany.

Aquesta crida a la unitat es fonamenta en la voluntat de Jesucrist, manifestada en la pregària pels seus deixebles la nit del Sant Sopar: «Que tots siguin u, com vós, Pare, esteu en mi i jo en vós. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que vós m'heu enviat» (Jn 17,21). Per tant, la unitat dels cristians no és simplement una absència de conflicte, sinó un reflex de la relació entre el Pare i el Fill en la santa Trinitat. La pregària de Jesús perquè la nostra unitat doni testimoni d'ell en el món forma part de la missió comuna que tenim tots els cristians: anunciar la Bona Nova.

El diàleg ecumènic, que té per objectiu assolir aquesta unitat dels cristians, es pot expressar de diferents maneres i a diversos nivells: relacions institucionals protocol·làries entre autoritats i institucions religioses, diàleg teològic entre experts sobre els punts controvertits a fi de superar malentesos i avançar cap a la unitat, o relacions personals entre fidels en diversos àmbits.

Des de les parròquies es pot i deu promoure la relació entre els fidels de les diverses confessions cristianes, que es pot concretar en pregàries ecumèniques, trobades de formació, acció caritativa, iniciatives per a tenir cura de la casa comuna, col·laboracions en la promoció de la justícia...

Que aquesta Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians ens ajudi a prendre consciència que tots els cristians compartim la mateixa fe i és molt més el que ens uneix que el que ens separa.

Mor Mn. Climent Forner i Escobet, exdirector del Full Diocesà de Solsona

Fou una de les firmes històriques d'aquesta publicació

El dia 3 de gener va morir Mn. Climent Forner i Escobet, de noranta-vuit anys. Des de feia una setmana era a l'hospital de Berga per una complicació respiratòria.

Breu ressenya biogràfica

Mn. Climent Forner va néixer a Manresa el 31 d'octubre de 1927, va cursar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona i fou ordenat prevere el 31 de maig de 1952. Va servir pastoralment les parròquies de Bellpuig, Tàrrrega, Castellar de n'Hug, el Mojal, Solsona, Navàs, Montdarn, Serra-teix i Viver. Fou delegat de Mitjans de Comunicació i director del Full Diocesà. Cal destacar que va escriure molts llibres i poemes, guanyant diversos premis. Fou condecorat amb la Creu de Sant Jordi l'any 1999 i la Medalla d'Or de la ciutat de Berga l'any 1992. Feia poc temps que residia a les germanetes de Berga.

Des de l'1 de juliol de 1973, el nostre Full agermanà els bisbats de Vic i Solsona i Mn. Climent Forner va ser el responsable de la part solsonina. Posteriorment, fou una de les firmes històriques que enriquí el Full Diocesà durant decennis.

Les seves obres

L'obra poètica de Climent Forner ha estat aplegada en tres volums: *L'Ull de Taüll* (1983), *Liridunvau, liridonvon* (1989) i *Carrer Major, 20* (1995). Entre altres, ha publicat també el poemari *Amb peus lleugers com els dels cérvols* (1993). L'any 1996 donà a llum el llibre *Un llarg hivern a Castellar de n'Hug* (diari d'un rector), publicat en aquesta mateixa col·lecció. Membre del grup de redactors de la Biblioteca «Escriptors del Berguedà», cal remarcar que l'any 1986 hi publicà l'Obra poètica de Guillem de Berguedà i altres trobadors, traduïda de forma molt reeixida i bella, a judici de Martí de Riquer. En col·laboració, va publicar *Goigs marians del bisbat de Solsona* (2001). Darrerament havia publicat una selecció dels seus goigs i auques populars en *De cim en cim* (2004).

Funeral a Santa Eulàlia de Berga

El dia 5 de gener, el bisbe Francesc Conesa va presidir el funeral a l'església de Santa Eulàlia de Berga, acompanyat del vicari general, Mn. Marc Majà, preveres de tota la diòcesi i el diaca Rui Jorge, amb cants de l'Orfeó Berguedà. Foren presents a la cerimònia nombrosos familiars, amics, companys sacerdots i la pràctica totalitat dels membres del consistori berguedà. El fèretre va entrar a l'església cobert per la bandera de Berga i sota els acords de l'himne de la capital berguedana. Mons. Conesa, en la seva homilia, va destacar també la seva vocació de poeta i escriptor. Acabada la cerimònia, Mn. Marc Majà va fer un resum de la vida de mossèn Climent, Ramon Gassó en nom de la parròquia va agrair la seva tasca al llarg de més de setanta anys, l'editor i amic Jaume Huch va glossar la seva figura des de l'àmbit literari, acabant amb unes paraules d'agraïment de la família.

Preguem per Mn. Climent Forner, per intercessió de la Mare de Déu de Queralt, que el Senyor l'aculli al cel.

Festejar junts un dia el do de la comunió plena

Romà Casanova, bisbe de Vic

Després de les festes nadalenques, en què Jesús s'ha manifestat davant tot el món com a llum de la llum, els fidels som convidats a celebrar l'Octavari de Pregària per la Unitat dels Cristians, del 18 al 25 de gener. El poble de Déu que peregrina per aquest món adreça la seva oració al Senyor amb la ferma esperança que un dia podrem festejar junts el do de la comunió plena. Atès que Jesús mateix ho va demanar al Pare en la seva pregària sacerdotal: *Que tots siguin u* (Jn 17,21), la nostra petició per la unitat dels cristians ha de ser curulla de confiança. El que als nostres ulls sembla difícil, el Senyor és capaç de fer-ho, perquè *per a Déu res no li és impossible* (Lc 1,37).

En un món fracturat i polaritzat, els seguidors de Jesucrist hem de donar el testimoni que podem pregar junts, de treballar per la justícia i la pau, de ser defensors fermes de la dignitat de la vida humana.

La unitat dels cristians és quelcom que pertoca a tot cristià. No podem pensar que això pertany a altres. La pregària per la comunitat plena de totes les Esglésies i comunitats cristianes és un deure de tothom, personalment i comunitàriament. Ho és ara com sempre; però, si pot ser, encara més en aquests moments en què en els nostres pobles i ciutats hi ha una presència creixent de fidels d'altres confessions que no són la catòlica. La vinguda de gent de l'Europa Oriental fa presents comunitats ortodoxes de diferents països, i l'arribada d'africans i americans ha aportat comunitats protestants diverses. No solament s'esdevé en els pobles, fins

i tot en les nostres llars, per motius diversos: els qui tenen cura dels nostres ancians i els qui per motiu de matrimoni s'incorporen a les famílies d'aquí. En menys paraules: la diversitat de confessions cristianes no és una cosa llunyana, sinó que resulta ben present entre nosaltres.

Per aquesta raó, el neguit fet pregària per la unitat dels cristians ens ha de dur a establir ponts de relació entre uns i altres, diversos en les confessions però amb la mateixa fe en Crist, Fill de Déu i germà nostre. A més, en un món fracturat i polaritzat, els seguidors de Jesucrist hem de donar el testimoni que, malgrat les diferències que pugui haver-hi entre nosaltres, no hem de perdre la capacitat de trobar-nos, de compartir, de pregar junts, de treballar per la justícia i la pau, de ser defensors fermes de la dignitat de la vida humana en totes les seves fases. No oblidem que és el mateix Esperit qui actua enmig nostre; ell és capaç d'obrir camins d'esperança vers la comunió plena: *Un sol cos i un sol Esperit, com és també una de sola l'esperança que neix de la vocació rebuda* (Ef 4,4).

